

РЕШЕНИЕ

№ 581

гр. София, 31.01.2017 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 9 състав,
в публично заседание на 17.01.2017 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Камелия Серафимова

при участието на секретаря Анжела Савова и при участието на прокурора Георги Тафров, като разгледа дело номер **83** по описа за **2016** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото административно производство е по реда на чл.145-178 АПК, вр.с чл.107, ал.1 от КСО.

Образувано е по жалба на [фирма] [населено място] срещу Решение №1040-21-94/30.11.2015 година на Директор ТП на НОИ-С.- град, потвърждаващо Разпореждане №18374/14.10.2015 година на длъжностно лице по чл.60,ал.1о т КСО, поправено с Разпореждане № 18374/09.11.2015 година на, с което злополуката станала с Д. Е. М. е приета за трудова.

Развитите в жалбата оплаквания са за незаконосъобразност на оспореното решение.Твърди се,че административният орган неправилно е установил фактическата обстановка, като болничният лист е издаден пред 13 часа ,когато е започнала смяната на работника от 13 часа до 22 часа на 30.042015 година, което по същество води до липса на предпоставките за признаване на трудовата злополука. Не са налице предпоставките за признаване на злополуката като трудова..Иска се отмяна на решението и потвърденото с него разпореждане и се претендират сторените по делото разноски.

В съдебно заседание,оспорващото дружество- [фирма]- [населено място],редовно уведомен при условията на чл.137,ал.7 АПК се представлява от юрисконсулт К.,редовно упълномощена, която поддържа жалбата на заявените основания и моли да бъде уважена. Заявява претенция за присъждане на разноски. Съображения относно основателността на жалбата развива и в представените по делото писмени бележки.

Ответникът по оспорването-Директор ТП на НОИ- С.- град,редовно и своевременно призван,се представлява от юриконсулт В.,редовно упълномощена, която оспорва жалбата като неоснователна и моли да бъде отхвърлена. Заявява претенция за присъждане на юриконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна- Д. Е. М. редовно уведомен при условията на чл.137,ал.7 АПК се явява лично и оспорва жалбата като неоснователна. Наред с това,процесуалният представител на същия оспорва жалбата като неоснователна и моли да бъде отхвърлена. Заявява претенция за присъждане на разноски.

СГП редовно уведомена при условията на чл.137,ал.7 АПК се представлява от прокурор Т. който изразява становище за неоснователност на жалбата.

Административен съд София-град,след като прецени събраните по делото доказателства,ведно с доводите и възраженията на страните,при условията на чл.142,ал.1 АПК,вр. с чл.188 ГПК, прие за установено следното:

На 13.08.2015 година, Д. М. декларира на основание чл.57,ал.1 от КСО трудова злополука с Декларация вх.№760-60, за която е открито досие № 18374, станало с лицето Д. Е. М. на длъжност“ „Диспечер“ на 30.04.2015 година в 14.45 часа в [населено място] в двора на логистичен център на„Т-М.“, когато при напускане на територията на предприятието е претърпял извиване на ръцете от охранител, вследствие на което е получил контузия на раменен пояс и мишница на лявата ръка. Към декларацията са приложени- заверено копие на трудов договор за неопределен срок на лицето Д. Е. М. заемащ длъжността- диспечер, доказателства, че към датата на злополуката лицето е било осигурено за всички социални рискове, обяснения по повод трудовата злополука ,издаден болничен лист, съдебно-медицинско удостоверение № 140/,05/2015 година,

На 14.10.2015 година, с Разпореждане на основание чл.60,ал.1 от КСО длъжностното лице по чл.60 от КСО приело декларираната злополука с Декларация вх. № 760-60/13.08.2015 година на ТП на НОИ- С.- град, станала с лицето Д. Е. М. за трудова злополука по чл.55,ал.1 от КСО.

Разпореждането е връчено на оспорващото дружество на дата 20.10.2015 година ,видно от приложената обратна разписка.

На 04.11.2015 година ,оспорващото дружество депозирало жалба до Директор ТП на НОИ- С.- град срещу издаденото разпореждане.

На дата 09.11.2015 година, с Разпореждане № 18374 длъжностното лице по чл.60,ал.1 от КСО,поправило разпореждане № 18374/14.10.2015 година в частта, в която е посочено,че декларираната злополука вх. № 760-60/13.08.2015 година на ТП на НОИ- С.-град от пострадалия Д. Е. М. ,станала на 30.04.2015 година

Разпореждането е връчено на оспорващото дружество на дата 18.11.2015 година по пощата с обратан разписка.

На 30.11.2015 година, Директор ТП на НОИ- С. град оставил жалбата на [фирма] без уважение и потвърдил оспореното Разпореждане № 18374/14.10.2015 година, поправено с Разпореждане № 18374/09.11.2015 година.

По делото са приложени всички събрани в хода на административното производство доказателства, в това число , такива сочещи,че лицето Т. В. към датата на издаване на решението е заемал длъжността Директор ТП на НОИ- С.- град.

От показанията на свидетеля И. П. К. се установява какво се е случило на дата 30.04.2015 година на територията на Логистичен център в [населено място] и какво е

било състоянието на Д. Е. М..

В показанията си свидетелят Х.- служител на оспорващото дружество сочи също какво е случило на дата 30.04.2015 година на територията на Логистичен център на [фирма] ,находящ се в [населено място].

От показанията на свидетеля Й.- също служител в оспорващото дружество се установява какво се е случило на дата 30.04.2015 година и в какво състояние е бил Д. Е. М..

В показанията си свидетелят Б.- лекуващ лекар на Д. М. се установява какво се е случило на дата 30.04.2015 година с лицето Д. М. ,кога е издала болничния лист и какво е установила при прегледа на лицето Д. Е. М..

С оглед на така установената фактическа обстановка,Административен съд-София град намира предявената жалба за процесуално допустима,подадена в преклузивния срок по чл.149,ал.1 АПК/.Разгледана по същество,същата се явява неоснователна. Съображенията за това са следните:.

Оспореното Решение №1040-21-94/31.11.2015 година на Директор ТП на НОИ представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл. чл.21,ал.1 АПК,вр. с чл.154,ал.2,т.1 АПК и като такъв подлежи на съдебен контрол за законосъобразност по критериите, визирани в разпоредбата на чл.146 АПК/ това са така наречените условия за редовно действие на административните актове.При проверката, съдът следва да прецени актът издаден ли е от компетентен орган и в предписаната от закона форма, спазени ли са процесуално- правните и материално правните разпоредби и съобразен ли е актът с целта на закона.

Доказателствата по делото сочат,че оспореното решение е издадено от компетентен орган- това е Директор ТП на НОИ- С.-град,на когото изрично разпоредбата на чл.117,ал.2 КСО е предоставила правото да се произнася по жалби срещу издадени разпореждания по ред ана чл.60 от КСО. Наред с това, между страните няма спор, а и от приложените по делото писмени доказателства ,се установява, че лицето Т. В. към датата на издаване на решението е заемал длъжността Директор ТП на НОИ- С.- град и е с определен мандат до 20.04.2017 година.

По своето съдържание,процесното Решение отговаря на изискванията на чл.59 АПК, приложим по аргумент от 117,ал.5 КСО,за форма и съдържание и съдържа предвидените в този текст реквизити,мотивирано е и са изложени фактическите и правните основания за издаването му-чл.110 от КСО, вр с чл.117 КСО.

.При издаване на решението административният орган е спазил процесуално правните разпоредби на КСО.

Административното производство е започнало с подаване на декларация за трудова злополука от пострадалото лице на дата 13.08.2015 година, настъпила на дата 30.04.2015 година с лицето Д. Е. М.,служител в оспорващото дружество на длъжност- Диспечер въз основа на Трудов договор № 675/04.11.2013 година. . След констатиране на злополуката, свидетели на злополуката , уведомили

ръководителя на осигурителя в съответствие с разпоредбата на чл.2,ал.1 от Наредбата за установяване,регистрация и отчитане на трудовите злополуки.Въз основа на уведомяването,на дата 07.05.2015 година,работодателят със Заповед № 111/07.05.2015 година разпоредил да се извърши разследване на обстоятелствата на злополуката с лицето Д. Е. М.- служител в Логистичен център- Т- М., Склад Д.- [населено място], определил състава на комисията,поименно изброена в заповедта.

Комисията определена да извърши разследването на 08.05.2015 година приела решение, че не е налице трудова злополука, тъй като твърденията на служителя не са достоверни и след направено вътрешно разследване и представените болнични листове от служителя Д. М. с поставено диагноза Контузия на раменен пояс и мишницата, ще бъдат обжалвани пред ТП на НОИ- С. – град. Резултатите от разследването са обективирани в Протокол за разследване, прилежен по делото. Тъй като работодателят не е декларирал злополуката в ТП на НОИ, в предвидения срок от 3 работни дни от нейното настъпване, самият пострадал съгласно разпоредбата на чл.3 ал.2 от Наредбата на дата 13.08.2015 година подал Декларация за трудова злополука. След получаване на Декларацията със Заповед № 13/27.08.2015 година и въз основа на преценка на длъжностното лице по чл.60, ал.1 от КСО, Директор ТП на НОИ- С.- град разпоредил извършването на разследване по подадената Декларация за трудова злополука в съответствие с разпоредбата на чл.7, ал.1 от Наредбата/ Въз основа на данните от декларацията длъжностното лице по [чл. 60, ал. 1 от Кодекса за социално осигуряване](#) преценява дали да се открие производство за разследване на злополуката. За откриване на производството по разследване на злополуката се издава заповед от ръководителя на териториалното поделение на НОИ. Съгласно чл.8, ал.1 от Наредбата, в заповедта за откриване на производството се определят членовете на комисията за разследване на злополуката., а в случаите на разследване по [чл. 7, ал. 2](#) като членове на комисията се включват: представители на Изпълнителна агенция "Главна инспекция по труда", по един представител на работодателя и на работещите от комитета или от групата по условия на труд, както и на други компетентни органи в зависимост от конкретния случай/ какъвто е процесният случай - членовете на комисията включват главен инспектор по осигуряването при ТП на НОИ- С.- област, главен инспектор в Дирекция“ Инспекция по труда- С.“, представител на работодателя и представител на работниците. Резултатите от разследването са оформени в протокол, който е със съдържанието, визирано в нормата на чл.10, ал.2 от Наредбата-осигурителя /предприятието ползвател, пострадалите лица, мястото и времето на злополуката, свидетелите на злополуката и лицето, оказало първа помощ, обща характеристика на работата, извършвана от пострадалия (пострадалите) преди злополуката, специфичното физическо действие, извършвано от пострадалия (пострадалите) в момента на злополуката, и свързания с това действие материален фактор, отклонения от нормалните действия и условия и материалния фактор, свързан с тези отклонения, начина на увреждане и материалния фактор, причинил увреждането,. допуснати нарушения на нормативните актове, лицата, допуснали нарушенията,. необходимите мерки за недопускане на подобни злополуки. Наред с това, в конкретната хипотеза, резултатите от проведеното разследване са обективирани в Протокол № 13/05.10.2015 година и в предвидения по чл.12 от Наредбата 7 дневен срок от декларирането, длъжностното лице по чл.60, ал.1 от КСО, въз основа на данните в досието за трудовата злополука издало разпореждане за приемане на злополуката за трудова по утвърден от управителя на НОИ формуляр. Разпореждането е връчено на оспорващото дружество, което е упражнило правото си на жалба срещу него и по повод жалбата, Директор ТП на НОИ- С.- град издал оспореното решение. В този смисъл, настоящият съдебен състав намира, че при издаване на решението /респективно на разпореждането за приемане на злополуката на Д. Е. М. за трудова, се спазени процесуално правните разпоредби, визираны в Наредбата, цитирана по- горе и на КСО.

Пир издаване на решението, административният орган е спазил и материално-правните разпоредби на КСО.

Легално определение на понятието „трудова злополука“ е дадено в чл.55, ла.1 от КСО, според която-„Трудова злополука“ е всяко внезапно увреждане на здравето, станало през време и във връзка или по повод на извършваната работа, както и при всяка работа, извършена в интерес на предприятието, когато е причинило временна неработоспособност, трайно намалена работоспособност или смърт. По силата на алинея втора на чл.55 от КСО, трудова е и злополуката, станала с осигурен по [чл. 4, ал. 1](#) и [чл. 4а](#) по време на обичайния път при отиване или при връщане от работното място до основното място на живеене или до друго допълнително място на живеене с постоянен характер, мястото, където осигуреният обикновено се храни през работния ден, мястото за получаване на възнаграждение. Не е налице трудова злополука, когато пострадалият умишлено е увредил здравето си/ аргумент от разпоредбата на чл.55, ал.3 от КСО.

От така очертаните правни разпоредби е видно, че фактическият състав на трудовата злополука включва следните предпоставки: увреждане на здравето на осигуреното лице; това увреждане да е настъпило внезапно; увреждането да е причинило неработоспособност или смърт на пострадалия; наличие на причинна връзка между внезапното увреждане и настъпилите резултат; увреждането да е станало през време и във връзка или по повод на извършваната работа, както и при всяка работа, извършена в интерес на осигурителя; наличие на функционална връзка между настъпилото увреждане на здравето и условията на труд.

В конкретния случай от събраните по делото доказателства се установява и при казаното по-горе, че Д. Е. М. е назначен на длъжността – диспечер в [фирма] с Трудов договор № 675/04.11.2013 година, а със Заповед № 806/09.04.2015 година на работодателя на Д. М. е разрешено ползването на платен годишен отпуск за времето от 22.04.2015 година до 29.04.2015 година, а от приложения график за месец април 2015 година се установява, че на 30.04.2015 година е трябвало да бъде на работа с работно време от 13.00 часа до 22.00 часа. На дата 30.04.2015 година, пристигайки на работа, около 13.00 часа при входа охраната предала на М., че трябва да се качи на втория етаж в заседателната зала на Логистичен Център на Т-М. „гр. Е. П. и в залата го чакали И. К.- ръководител отдел “ Логистика“, К. Ц. К.- регионален ръководител-Охрана и С. Й. Й.- регионален ръководител, като срещата е била във връзка с установени липси на материални ценности, а след обясненията на М., че е бил много ангажиран и на моменти не е упражнявал контрол по изписването на амбалаж, му предложена заповед за напускане. М. поискал консултация с адвокат и се обадил на сестра му, като по време на разговора му прилошало и поискал да си тръгне, напуснал залата тичайки, но е настигнат от К. К. и С. Й. при централния вход и с цел да не предвизвика ПТП, пътят му е препречен от С. Й. и двамата го хванали за мишниците и му извили ръцете. След инцидента, М. се прибрал вкъщи и бил извикан личният му лекар- доктор Б./ разпитана в съдебно заседание, която установила състоянието на М. и по повод синините, които имал по мишниците издала му болничен лист и го насочила към травматолог в „ Пирогов“. М. посетил такъв и от Съдебно-медицинското удостоверение е видно, че същият има контузия в лявата делтоидна област/ в областта на лявото рамо, а това увреждане е от действието на твърди и тъпи предмети и може да се получи при извиване на ръката по време и начин, както

съобщава пострадалият и съгласно медицинските документи М. е получил контузия на раменния пояс и мишницата. Неоснователен е доводът на процесуалния представител на оспорващото дружество, че издаденият болничен лист на оспорващия е антидатиран, защото на първо място, самото оспорващо дружество е упражнило правото си да оспори издадения болничен лист по съответния град, а на второ място, дали издаденият болничен лист е антидатиран е въпрос, който стои извън спора, предмет на делото. На следващо място, независимо от обжалването и твърдението на процесуалния представител на оспорващото дружество, издаденият болничен лист на М. за неговата временна неработоспособност потвърден с Решение на ЛКК № 0020252/28.05.2015 година и с Експертно решение № 2070/10.08.2015 година на ТЕЛК- Общи заболявания IV МБАЛ С. ЕАД- Втори състав е потвърдил издадения болничен лист на лицето М. за времето от 05.05.2015 година до 03.06.2015 година също е потвърден като обуславящ временната неработоспособност на М. вследствие на контузия на раменен пояс и мишницата. С оглед на това, настоящият съдебен състав намира, че правилно длъжностното лице по чл.60, ал.1 от КСО е квалифицирал злополуката на М. като трудова и издало Разпореждане за приемане на същата за трудова, като е изследвал наличието на всички предпоставки, визирани в нормата на чл.55, ал.1 от КСО и на тази база обосновано е приел злополуката на М. за трудова, изследвал наличието на всички предпоставки, включително и функционална връзка на увреждането с извършваната работа. Тази връзка се изразява в следните факти, които произлизат от една обща функция (извършваната в интерес на предприятието работа: увреждането е настъпило в работна среда, по време, през което пострадалият е изпълнявал служебните си задължения; причинено е от падане от действия на служители на осигурителя. В този смисъл, съдът не кредитира показанията на свидетеля К., че не е видял да му се оказва физическа сила, тъй като този свидетел е служител на оспорващото дружество и неговите показания са в интерес на работодателя му, а и същите целят да осигурят евентуално търсене на вреди от него. Наред с това, настоящият съдебен състав намира, че и показанията на свидетел Й. също за заинтересован- той също е служител на оспорващото дружество и дори да е видял нанасянето на увреждането, то той е с цел запазване на работа си не би посочил и изложил факти, които да доведат до засегне интересите на работодателя му. От доказателствата по делото е несъмнено, че увреждането на здравето на М. е станало по време на работа и при изпълнение на служебните му задължения "налице причинно-следствена връзка между установеното увреждане, довело до временна неработоспособност на М./ т.е налице внезапно увреждане на здравето на М., наличие на функционална зависимост между настъпилото увреждане и извършването от лицето работа неблагоприятен резултат от увреждане, наличие на причинна връзка и злополуката е станала с осигурено за този риск лице. Нещо повече дори, то показанията на свидетеля Х. и от показанията на свидетеля Б.- лекуващ лекар се установява настъпилото увреждане на М. , както и в каква се е изрязвало то и кога е станало- като тези показания кореспондират с всички събрани по делото писмени доказателства и съдът ги приема за обективни и последователни. Като е потвърдил Разпореждането на длъжностното лице по чл.60, ал.1 от КСО, Директор ТП на НОИ- С.- град е издал законосъобразно решение, което отговаря на условията за редовно действие на административните актове и предполага отхвърляне на предявената срещу него жалба.

С оглед изхода на спора и в съответствие с разпоредбата на чл.143, ал.1 АПК претенцията на оспорващото дружество за присъждане на разноски е неоснователна и не подлежи на уважаване. В полза на ответника по оспорването следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 350 лева, изчислено по реда

на чл.8,ал.2,т.2 от Наредбата за минималните адвокатски възнаграждения. Това е така ,защото Съдебните разноски са разходите на страните, произтичащи от участието им в административното производство. В. от страните по делото е отговорна за направените разноски.Отговорността за разноски по принцип е обективна/ безвиновна/, защото загубила спора страна отговаря за разноски, дори ако е положила най- голямо старание да води процеса добросъвестно. Съгласно разпоредбата на чл.81 от ГПК, по присъждането на разноски, съдът се произнася във всеки акт, с който приключва разглеждането на делото в съответната инстанция.Отговорността за разноските е гражданско облигационно отношение, то произтича от процесуалния закон и е уредено от него. Задължението за разноски произтича от неоснователно предизвикания правен спор и тежестта за тях е за страната, която неоснователно е предизвикала същия..

Претенцията на заинтересованата страна за присъждане на разноски е неоснователна, защото по делото липсват доказателства какво е договореното,респективно заплатено от М. възнаграждение на адвокат П.,а от представените по делото пълномощни е видно ,че липсва договорено, респективно заплатено възнаграждение, което да е заплатено от страна на заинтересованата страна. Наред с това, липсват доказателства, че М. е заплатил посочената сума за билет на свидетеля Х., още повече ,че представеният билет е от дата 15.09.2015 година , а свидетелят е разпитан на дата 20.09.2015 година и липсват доказателства за това, дали свидетелят е бил в [населено място] именно заради делото.

Воден от гореизложеното и на основание чл.172,ал.2 АПК, Административен съд-София –град

РЕ Ш И :

ОТХВЪРЛЯ ОСПОРВАНЕТО НА [фирма] [населено място] срещу Решение №1040-21-94/30.11.2015 година на Директор ТП на НОИ-С.- град, потвърждаващо Разпореждане №18374/14.10.2015 година на длъжностно лице по чл.60,ал.1о т КСО, поправено с Разпореждане № 18374/09.11.2015 година на, с което злополуката станала с Д. Е. М. е приета за трудова.

ОСЪЖДА [фирма] ГР. С. ДА ЗАПЛАТИ НА ДИРЕКТОР ТП НА НОИ-С.-ГРАД СУМАТА ОТ 350 ЛЕВА-ЮРИСКОНСУЛТСКО ВЪЗНАГРАЖДЕНИЕ.

На основание чл.138,ал.1 АПК, препис от решението да се изпрати на на страните.

Решението подлежи на касационно оспорване пред ВАС на РБ в 14 дневен срок от получаване на препис от същото, съгласно разпоредбата на чл.211,ал.1 АПК,вр. с чл.119 КСО.

СЪДИЯ:

